

וְאַתָּה פֶּרְאֵב

תולדות עיונים הערות

התזקקות התערורות מכתבים

בעניין רבייה"ק מרסלב ז"ע

מכתביו מזהרנ"ת - עלית לתרופה, עם מכתבים חדשים והוספות מכתבי' ביאורים וציווים, הערות והארות

פרשת ושלוח

שנת תשע"ד

וטווב להודות לה' אשר עזרנו עד כה לכתוב לך עתה גם דברים כאלה, ובזה ראוי לך לשמה נפשך בחג הקדוש הזה זמן חירוטינה חוק ואמצץ לשם עצמן ובפרט בשבת ויום קדוש בכל דרכי השמחה, והזהר שלא יהיה לך עצבות וمرة שחורה מוה בעצמו שאנק שמחrai (כמבואר בשנות הרין סי' קנייה) שאחר שחזור והוכחה רבייל את מהורניות הרבה להיות שבת, ואחר כך אמר לו עתה יהא לך מה מה להיות ברהה שמחה, כונתו כי מאחר שהוכחה אותי הרבה היה להיות שבת, יכול להיות שאחיה חוץ בmouth שחורה יותר ביטור בעצמו, מחמת שצרכין להיות בשמחה בשבת ואני זוכה לך), ולא תהיה עלייך שמחת יומ"ש לפחותוי, רק תרגיל עצמן להיות בן חורין (עין ליקרים ח'ב סי' י' כשמקשר שמחה אל המות או מותו ודעתו בן חורין אוינו בברחות גלות ע"ש), כי תדרלה לאל יש מי שעוזה בעודינו כל התקונים שצרכים בכל עת.

ועלינו לשבח לאדון הכל בשמחה, שוכינו לידי מעהו occupied בתיקון נפשותינו לניצח, וכבר שמעת הרבה עצות להרחק העצבות ולוחז עצמו בשמחה, זה יושיע לך ולנו לזכות לשמחת יומ"ש באמת, ולהתחליל מעתה התחלת גמורה באמת, להתקרב אליו ית' מעתה ועד עולם אמן.

דברי אביך הכותב בחפונו של פסח

נתן מרסלב

סימן ק"ז

בעזרת השם יתברך, מוצאי שבת ל"א למפר בני ישראל תקצ"ג

אהובי בני חביבי, מכתבר קבלתי ביום ד' לעת ערב, והיה לי צער וחודה, ונכספהי מיד להшибך ולא נודמן לי עזבר ושב עד הנה, וגם עתה אני טרוד מאד. ובזאת השעה הלכתי מהשולחן של סעודה שלישית, וזרותי עצמי כדי למלאות רצונך להшибך, אף על פי שבקרוב תהיהפה בעזרת השם יתברך.

והנה כתע עמי דברים כי טרידנא טובא בעניין החתונה נכהונה להחתונה של בטנו הנזכר לעיל סי' ז'ביה פעלתי קצת שם לצורך נשואות בית תחיה, אך עידין חסר לי הרחבה] ובשראי דברים. ובפרט בעניין בנין הקלויו באומאן שאני נכסף ומשתוקק מאד מאד שנזכה על כל פנים להתפלל בו בראש השנה הסמוך הבאה עליינו לטובה, ומה מאד עצמו נפלוותינו ית' שדייקה עתה בריבוי טרדותני נראה לי צמיחת קרן ישועה, שיש תקופה בעזרת השם יתברך על זה, ואני חזק עתה בהרצון והשתוקות, וקוית לה שבעווצם נפלוותינו יערנו למען שמו ית' להוציא מרהה, יראו ישראלים וישראלים ברנה ייגלו.

[מהורנית התחליל לעסוק בבניין הבית המדרש באמון בתחילת תקצ"ג עין לעיל מכתב נ"ג – נ"ו, ומכתב צ'. ובימי מהורנית ח"א אות ק"ת, ובהתחלת ח'ב. ועסק הרבה בו במשך שנות תקצ"ב, אמן לא הוועמד הבניין כראוי, ועל דראש השנה שתתקצ"ג עידין לא להתפללו בה, וכותב מהורנית [ח'א אות ק"ט] גם אחר כך בכל הקיין [שנת תקצ"ג] עטקי בהbulletin והשית ברוב נפלוותינו גבר חסרו עליינו עד שגמרנו הבניין של הבית המדרש בעצמו [היוינו לא הבניין הסמוך בבית המדרש, רק ה biomeיד בעצמו] באותה השנה, והוא הפעם הראשון שוכנו להתפלל בבית המדרש שלנו, מי מל גבירותו ה', מי יספר עזם נפלוותינו כזה, עד הנה עזרנו רחמיינו ונפלוותינו אשר לא יאמן כי יסופה, ברוך השם יתברך אשר עזרנו לך עכ"ל.]

ולדעתי בויה בעצמו ראוי לך דבר קטע הוא מה שכתבתי לך עתה, כי הוא גוראות נפלוות תמיד דעים, ואם ירצה לך כאשר תהיהפה בעזרת השם יתברך אפשר לך מעט נפלוות ה' בעניין זה, והיה כי יבצע ה' את כל מעשהו בספר ההלכות ה' ועוזו ונאפלוותינו אשר עמננו לחוויתינו לניצח, לא למענינו כי אם למענו. והנה עיני מצפה עתה בכל עת לראותך מהרה בחיים ושלום, ופה אל פה אדרבך. אם אפשר שתבא מיד מה טוב [עין מכתב שאחר זה הנכתב ביום א' במדבר, שהוא לפני ח' השבעות, ובtgt; השבעות היה ר' יצחק אצל אביו מהורנית, ואפשר שחוון מוה שבא על ח' השבעות היה ר' יצחק גם לפני זה אבל מהורנית].

יתר מזה מההמנע עתה להאריך בדברים, חוק ואמצץ ושמה נפשך בכל עת, ובטח בה' כי לא יעוזב אותך, כי הכל לטובתך בעזרת השם יתברך.

נתן מרסלב

סימן ק"ז

בעזרת השם יתברך, יום א' במדבר, תקצ"ג

המשך בדף 4

לכבוד יומה הילולא
דמן הבעל שם טוב ה'ק'
ז"ע, בחג השבעות

מאמר כ:

מאמר: ר' אש ב' ני לר' שרא"ל

ליקוטי אמרים, תורה וشيخות קדושות ממרן אור ישראל וקדשו

רבינו ישראַל בעל שם טוב צוקלה"ה

הנזכרים בספר רבייה"ק, ותלמידו מודרגנת, ומשאר ספרי ברסלב

על זרע הבעל שם טוב
הכתוב אמר (ישע' ה. ב)
ופרי הארץ לנאנ
ולתפארת
(חי מהר"ן ס"י תקנ"ג)

תורה נפלאה והם גנווים מן העולם, כמו הדרשן שהיה יודע תורה נפלאה, אך היה צדיק גנוו והעוות התגוצצנו ממנו.

(חי מוירץ סי' נ"ב)

. 5 .

ויזדי דברים לפני הצדיק

קודם שאמר התורה אני בלקו"א סי' ד', סיפר מעשה זו. מעשה באיש אחד מאנשי הבעל שם טוב ז"ל, שהיה חולה ונחלה מאד, ושלח איש אחד להבעל שם טוב ז"ל שיבקש את הבעל שם טוב ז"ל שים אלו היינו שהבעל שם טוב ז"ל ימע לחהוללה, וכן הוא, ובא האיש השליח הנ"ל שוה האיש הוא חולה ושביקש ממנו שים אלו, ונגע אליו הבעל שם טוב ז"ל. בדרך כלל האיש השליח להבעל שם טוב ז"ל איך ששמעתי מכם שכשאדם עושה תשובה שלימה בודאי לא ימות קודם הזמן, וזה האיש החולה במודמה שעשה תשובה שלימה באמתו, והוא איש כשר באמתו, וудין לא בא בימיים נ"ל, ומפני מה לא יתרפא מחליו.

הшиб הבעש"ט ז"ל להשליח, אמת נ"ך אמרתי, ובודאי אין הוא וזה האיש החולה הנ"ל גם כן עשה תשובה שלימה באמתו כל חטאינו, וזה שלא נטרפא עדין הוא מחמת שלא התוודה חטאינו לפני פנוי תיכף יתרפא, ובאם שלא ירצה שיתוודה, ובאם שיתוודה לפני תיכף יתרפא, ובאם שלא ירצה לחתחודות לפני תיכף יכבד עליו חלייו ויתחיל לצעוק או ואבוי על כל אברהם וידיו ורגליו ימוות, כי באמתו בעולמות עליוניים היינו בב"ד של מעלה, אין עליו שם חטא ועבירה כל כי עשה תשובה שלימה על כל החטאיהם, כמו שצרכין לעשיות, ואחר המתקומות לא יהיה לחקלאות וחיצונים שום אחיזה בו, כי כבר תיקן כל מה שפנמו, ובאם שיתוודה לפני אווי תיכף יתרפא, ובאם שלא יתודה אווי יש עוד כה לחיצונים שננקטו בו בעולם הזה, בכל גוף ואיבריו, עד שימות.

כ"ט.

ע' פנים לתורה

קודם שאמר רבינו ז"ל התורה הנדפסת בליקוטי תניניא בסימן ל"ב, המתחלת יש צדיקים גנווים, ונאמרה בשבת פ' יתרו תקמ"ט לפ"ק.

וסיפר מעשה מקודם, שהבעל שם טוב ז"ל הי' בק"ק בראשה, ונתacenן אצל גבר אחד, והוא מסובין שם על השולחן בעל דרשior אחד היינו דרשן, והוא אוכל הרבה, והסתכלו עליו שאוכל הרבה מאד, והתחלו ליתן לו ולחשיט לו אכילה הרבה, בשבייל ליצנות, והדרשן עשה את שלו, ואכל הרבה כל מה שהושיטו לו, כגון דברים שניים שני אנשים התיכה אחת, והדרשן אכל בעצמו קערה מלאה, וכן בשאר המأكلים, וכן הוושיטו לו בכל פעם בשבייל ליצנות, מלחמת שרואו שאוכל הרבה.

אחר נ"ך התחלו להפצר אותו שיאמר לפניהם תורה, וכונתם הי' גם כן בשבייל ליצנות, שייאמר תורה על השולחן שהבעל שם טוב ז"ל מיסב שם בראש, והוא נהג בתמיותו והתחל לומר בפניהם לאחוכא ואיטליה, ממנו בתוך פיסת ידים, והי' בעיניהם לאחוכא ואיטליה, והבין הדרשן שהם מתלויצים ממש בשבייל שאוכל הרבה, ענה הדרשן ואמר וכי אם אין יכולם לומר תורה אסור לאכול התיכה דג.

אחר נ"ך המתכל הבעל שם טוב וראה כל הענן, והקפיד וכעם עלייהם, ושמע תורה של הדרשן והותב בעינויו מאד, ואמר הבעל שם טוב שזה הדרשן אומר תורה מפני אליהו ז"ל.

כל זה סיפר רבינו ז"ל, ואחר נ"ך אמר רבינו ז"ל שדבר זה הוטב בעינויו מאד מה שאמר הדרשן, וכי אם אין יכולם לומר תורה אסור לאכול התיכה דג, אחר נ"ך אמר רבינו ז"ל לעניין הצדיקים הגנווים שודעים רבינו ז"ל התורה הנ"ל לא עניין הצדיקים הגנווים נ"ט.

בדברי הרה"צ רבי נחמן מעתה ר' זצ"ל, על מון הבעל שם טוב זצ"ל, תורה ה'ק', בהקדמת ספרו "לשון חסידים":

...בכל התקומות ושותעניות נזכה הוא רק עלי ידי התקומות תורתו הק' העומדות לנו בעורתו פלה בפרט בעיטים הלאו בעקבות משחה אשר התפשטו החושך והגורה מאד כפו ומכפו תדו ובוהו וחושך וכו' ממש, אשר גם ביבינו רודאו ונ"ל ר' ראו בן תמיון ועוד ר' יובנו בני ירושאל ה'ק' ל'עמדו והתחזק עצמו ביראת ה' ואמונהו ה'ק', בתוך התגברות החשובות כהו, וברוך ה' אשר הפליא חסדו עמנו וקדושים מן שמייא נחית... ונורא בזה, עיר וקדושים מן שמייא נחית...

מאמר מישיב נפש ◊

קי"ב

שאלות על חסידות ברפלכ' ומקורות מפפרי קודש

מאת אחד הרבנים שליט"א

סימן ר"ד: וביהם נהגה

שואל: הנה דבר מזר ראייה והבנתי מחסידי ברסלב, והוא מყודע על דברי ר'ג בעצמו, כי הם לומדים כל התורה כולה בmahiorot, וכמ"ש בשיחות הר"ז (ס"ע"ו) כי צריך לעبور על כל התורה כולה כמ"פ, וכ"ז בmahiorot, לבלי לעמוד הרבה על עניין אחד, ומצד שני יש חיוב גדול ללימוד ספריו ליקוטי מוהר"ן בעיון, וכמ"ש ר'ג בעצמו (ח' מוהר"ז) שצריכין לקבוע שיעור אחד ללימוד בעיון גדול, כי יש עמקות גדול ונפלא בספריו, וכן כתוב (שם ס"ה שמ"ח) שהוא שנכתב בלשונו, צריך לדركם בו כמו במקרא, ובמספרו לכו"ם בחלתו נרפס ח"י כללים מוהר"א בר'ג ועל מהבר ספר ביהל"ק אך למדוד הלקו"ם בעיון, ומהנהנו כי במקרא בעצמו אין צריך לדרקם, וכן בכל התורה כולה, רק למדוד בmahiorot, ורק בليمוד הלקו"ם צריך להתחעמך בעיון רב, והוא בבח"י יציבא בארץ ואיגורא בשם שמי שמי.

משיב: בהשכמה ראשונה אומר לך תירוץ פשוט מאד, כי באמת בשיחה הנ"ל (ס"ע"ו) כתוב כי צריך למדוד בכל יום קצת עיון, ומצד שני כתוב בח"י מוהר"ז (ס"ה שמ"ח) כי צריך גם לימוד שיעור פשוט בלקו"ם, נמצא כי בכל הלימודים צריכים שני שיעורים, שיעור פשוט ולעבור על הכל בורזיות, כדי שהਆ הדברים שגורעים על פיו, ולסיטים כל התורה כולה פעמי אחר פעם, וזה בעצם מביא הבנה בהמשך הזמן על כל הלימודים, כי דברי תורה ענינים במקומות ועשירים במקום אחר כמ"ש חז"ל (ירושלמי ר'ה פ"ג מ"ה), וגם לקבוע שיעור עיון, למדוד בכ"פ עוד ועוד, כדי ליכנותו בתוך העניין לידע כל דבר בעומקו עד שיד שכלו מגעת, ובמהמשך הזמן יליך מרחק רב בתורה כולה, להבין ולהשכיל דבר דיבור על אופניו, וכן כן צריך לישוט בylimוד הלקו"ם ושדר ספריו, לגירוס הרבה בפשטות, וגם למדוד בעיון, אבל כמה זמן שיתן האדם לכל לימוד ולימוד, זה בכל התורה כולה והן בylimוד ספריו הקדושים, לא קבע ריבינו בדיקון, רק וזה שייך לכאר"א כפי תכונת נפשו, ואופן הבנתו של כל, ועוד זמנו המרשאה לו, וכפי הגיל שלו, ועוד כמה דברים שיש חילוקים בין אדם לחבירו, ובין זמן לזמן, ובין שונות האדם זה מהו, ועוד מאן יימר שיש יותר חיוב לימוד העיון בלקו"ם מאשר כל התורה כולה, ויש יותר עניין למדוד בזירות זמן שאר כל התורה מאשר למדוד הלקו"ם.

אבל האמת הוא שיש לחלק בין הענינים, כי כבר האrik החובת הלבבות (בהקדמתו) בגודל עניין לימוד הענינים שם חובת הלבבות, הינו אהבה ויראה וכו', והחוב בזה הוא שיתן הרבה זמן על לימודים אלו, וגם חיוב גדול למדוד ענינים אלו בעיון רב, כי הם החוב היית גודל שיש באדם, והתהמודר שם על אותם האנשים שעוסקים ימים ושנים בylimוד ענינים שאין שום שיכוות אליהם, ואפשר שלא יארע להם לעולם שאלה כזו, ואפי' אם יארע יהיה לזמן רחוק, ומונחים לימוד של חובת הלבבות, שהוא חיוב גדול בכל יום ובכל רגע, ועי"ש שנשנא לאחד מן החכמים שאלת מדין הגירושין, והשיב את שואלו אתה שואל על מה שלא יזקנו אם לא ידענו האם כבר ידעת כל מה שאתה חייב לדעתו מן המצוות, אשר איןך רשאי להתעלם ממנו ואין ראוי לך לפשוע בהן, עד שנפנית לחשוב בשאלות נכריות, אשר לא תקנה בידעתך מעלה יתרה בתורתך ואמנונך, ולא תתקן בהן מעות במידות نفسך. ואני נשבע כי מחמש ושלשים שנה אני מתעסק بما שצricht לי ממצוות תורתני, ואתה יודע רוב טרחי בעיון ורוב הספרים אצלך, ולא פניתי לבי מה שפנית לך לשאול עלי, והאריק להוכיחו ולביבשו ע"ז. וחכם אחר אמר למדתי לברר מעריך המש ועתרים שנה. ועי"ש מה שהענין לימוד של חובת הלבבות לחוב גדול בעיון, יותר מכללות רוב התורה שאין נוגעים להלכה למעשה.

ובעקבותיו הלא ררמ"ל (הקדמת מסלת ישראלים) וכותב אם ת התבונן בהווה ברוב העולם, כי רוב אנשי שכל המהיר ופקחים החרייפים ישימו רוב התבוננות והסתכלות בדקות החכמת ועומק העיונים איש כמי נתית שכלו וחשקו הטبعי וכו', ויש שיכנסו יותר אל הקודש, דהינו לימוד התורה הקדושה. מהם בפלפול ההלכות, מהם במדרשים, מהם בפסקי הדינים. אך מעתים היו אשר יקבעו עיון ולימוד על ענייני שלימות העבודה, על האהבה היראה הדבקות ועל כל שאר חלקי החסידות. ולא מפני שאין דברים אלה עיקרים אצלם, כי אם תשאל להם, יאמר שהזה העיקר הגדול. ושללא יוזמה שייה חכם באמת, שלא יתבררו אצלו כל הדברים האלה. אך מה שלא ירבו לעיין עליון, הוא מפני רוב פירסום הדברים ופישוטם אצלם, שלא יראה להם צורך להוציא בעיון ומן רב. ולא ישאר לימוד הדברים האלה וקראות הספרים מזה המין כי"א אצלו שאלם כי"כ דק, וקורוב להיות גס, שאלת היראה שוקדים ע"ז ולא יזווו ממנו, עד שלפי המנהג הנוהג בעולם כשתראה אחד מתחסד לא תוכל לימנע מלחשוד אותו למס השכל, ואולם תולדות המנהג זהה רעות מאד לחכמים ולבלתי חכמים, כי גורם שמאלת ומאלה יחסר החסידות האמיתית, ויהיה יקר מאד למצואו אותו בעולם. כי יחסר מן החכמים למיעות עיונים בו, וייחסר מן הבלתי חכמים למיעות השגתם אותו עיי"ש עוד.

וכותב הח"י אדם (הלכה יה"כ) פשיטה שהוא חוב גמור על כל אדם למדוד בכל يوم בספריה היראה אם מעט ואם הרבה, ושהוא יותר חיוב מכל לימודו, ואפי' אם יתבטל עי"ז מלימוד פרק משנהות או משאר לימוד, כי מה הוא שואל עמוק כי"א ליראה אותן, כדאיתא במסנה אם אין יראה אין תורה.

אהובי בני חביבי מכתבך קבלתי היום והיה לי לנחת, בפרט מה שכתבת שאתה מתחזק במעט טוב שאתה חוטף בכל יום, יהי ה' עמך ויחזק את לבך להוסיף בכל יום או רודעך, כי חזץ מזה הכל הבל.

ומה שאתה כותב בכל אגרת שנעשה עמך הרבה בכל יום. אף על פי שיש לי יוסרים מזה מצד אחת, אבל זאת נחמתי כי ידעתך שם כל אדם בהכרח שייעבור עליו כל זה, ואני שמה בהצד לטובה מה שאני רואה מכוח דבריך שאתה מתחזק בדבריו ועצותיו הקא, חזקبني ותחזק, והזהר לזכור בכל עת, שהעיקר הוא השעה הזאת ליקום ח"א סי' רע"ב, ושיש כתפים רחבים בעורת השם יתברך למך עליהם, וממך תראה ותבין מה היה עשה אם לא היה לך כה כזה ועצות.

ובורד היטב הלשון הקדוש הזה שגילה הוא זיל בלשונו הקדוש ליקום ח"א סי' כ"ט שhammadot הממן הוא מרירותא דעלמא מר ממותה, והוא נמשך מגם הברית, ואילך אפשר להמתיקו כי אם על ידי ברית מלך עולם שהוא הצדיק האמת. תדע ותאמין שכל העולם מלא מרירות יותר מאשר עובר עליך, מה נשיב לה' אשר אנו זוכין לידע מהצדיק האמת יסוד העולם, שהוא ממתיק המריירות של כל העולם כולו, ובוואדי החושים בצלול ומתקרים אילו נמתק מהם המריירות הרבה יותר, וכל שכן שוכנים בכל יום טוב ועצות על פי דבריכו הקא, אשרינו מה טוב חלקינו שוכנו לו. ובזה תגיל ותשישי בכל יום ובכל עת, ותברח מכל הרעיון ותמהון לבב שיעובר עליך, אל מחשבות תורה ותפלה ושםחה ובטחון ותחזוקות בחסדי ה', ובמחלתו הגדולה לניצח. והנה מוסר כתוב זה נחוץ מאד ואי אפשר להאריך יותר, ואני מצפה בכל עת לישועתו הגדולה שנזכה בהראש השנה הקדוש הסמור הבאה עליינו לטובה, נגילה ונשמחה בישועתו עזין לעיל מכתב קין].

ותפרום בשולם יידי הוותיק מורה נחמן ג"י ננד אדרומו"ר ז"ל [נ"ר נחמן בן חורן זלמן חתן רבייל, והרבנית מרת חייה זל בת רבייל, דר בטולטהשין]. ותרכה לדבר עמו כרצונו, שהוא רצונו ית'.

הרבי החסיד וכור מורה ר' יודיל ג"י מעודודובקה נתקרא גם ר' יודל מדאשיב צ'יל, מגהள תלמידי רבייל, וחבר למחרנית זיל] בא לפה על שבת, ויסע מפה מהר אם ירצה ח'/. וברוך השם הכל על ננון בעורת השם יתברך.

ובדור השם חתני שיחרי [הריך ברוך בעלה של הרבנית מרת חנה צירל בזוווג שני, עזין לעיל מכתב קיד – קיו שבאותם הימים נערכה החתונה, ולבסוף נתקבר למחרנית ולדרכי רבייל, עזין מכתב ר' מוצא ח'ן וכור' בעני אלהים ואדם, השם יתברך יעוזנו ויגמור חסדו עמנו לטובה בכל הענינים. וגם בזה רואים כמה גדול חסדו ית', וכמה גדול כח התפללה, כי אחד מהמתנדדים היה באמת שהוא רך על ידי תפלה [היינו שמה שמחרנית וכח לחות יקר כוה, במנ השה עליי מהליך גדול מבוזח, כהה לזה על ידי כח התפללה, כי גם המתנדדים היוו שן על שנודמן למחרנית חתן תלמיד חכם גדור], ועזין ש"ק ח'ב סי' תרנ"א. ואפ' שמקודם לא היה חתן מקרוב לאנ"ש, אמן אחר כך נתברך אצל עומק דרום רבייל, ועד היכן מגיע עצותיו היקרים, וכן נתודע לו גודלות חותנו הקדוש מחרנית, עד שבמשך חומן וכח לחתurb לדרכו רבייל ולתלמידיו הגדול מחרנית, כמו' למן מכתב ר'osi' תכ"י].

דברי אביך המצפה לישועך בכל עת.

נתן מברסללב

בזודעה משמחת ובקשה

בחיות שסידרנו כל תלמידי רבייל על סדר הא"ב בסדר יפה אף נעים, וכן יש תחת ידיינו מסודר כל תלמידי מוחרנת ז"ל על דרך זה, וכן זכינו בעזה"ת לסדר הספה"ק "עלים לרטרופה - מכתבי מוחרנת", עם העורות ובירורים על כל מכתב ומכתב, בתוספת מכתבים מכת"י, עד שפניהם ולכן הנני פונים בבקשת מאת א"ש היקרים, מי שרצו לזכות ליתן יד ועזר להדפסת הספרים הקדושים הללו יפנה אלינו, וחותם הרבים תלוי בו.

ברכת מזל טוב לאנו"ש

מור"ה יודא פיש ני"ז, מקרית יואל לרגלי שמחת נישואינו בתו ני"ז

יזכו להעמיד דורות ישרים וمبرוכים,
עד ישראל סבא
ובהתקרבות לרוביה"ק, אכ"ר

כוונת העזרות והצינונים בכדי להבין את המכתב הקא, וברצוניינו בעזיה להודיעו לכל המכתבים עם העזרות כדי לזכות את הרבים, לנו נשמה לקבל באימיל מן הקוראים היקרים "הארות" בין על דברי מוחרנת ובין על דברינו כדי שיצא מחתה ידינו דבר נאה ומתוקן, ויאשר כוחכם למפרע

שיעורים אוסף אידיש אין ספר ליקוטי מוהר"ן !

לימוד ספרה"ק ליקוטי מוהר"ן בכל יום
מען קען הערן אוסף אוצרות ברסלב" יעדן טאג א
עמור בספרה"ק ליקוטי מוהר"ן

718-855-2121

געלערנט אוסף אידיש מיט אל אלחרן הסבר, לוייט די
מפורשים און לוייט ווי עס איז מבוואר אין ליקוטי הלבכות
חזק ואמצע אוחזי למורה פטרוי "בבל וויאן" וליין ולהחש בהם למצוא בהם
בכל פעם עזותה להציג נפשיכם עלי' מכתב שי'ג)

למלתגים למערתת ון לעתב מאמרם להופיע בחעט סופר, און להערות ון
מי שברצען שיינע לו חעט סופר על יד האיגעלא, פנה:
CONGHVPRINTING@GMAIL.COM
און להפקה: 845.781.6701
לזהועה על מול טוב לאנ"ש, יש לשלו והזעה (עד יומ גשיעה: 09:00 גנקר):